

Un «all-in» amb moltes incògnites: sobreviurà l'economia del Barça al mercat d'estiu?

Els experts consultats per NacióDigital remarquen els perills que impliquen a mig termini l'activació de les palanques per fitxar jugadors i alerten de la necessitat de millorar els ingressos ordinaris del club

L'equip directiu del Barça en la presentació de Robert Lewandowski. | FC Barcelona

Palanca econòmica: eina mitjançant la qual una entitat ven part dels seus actius -en el cas d'un club esportiu, els drets de televisió o productes oficials- per obtenir ingressos extraordinaris immediats. A canvi, però, ha de renunciar a un percentatge de cara al futur. El **Barça** ja ha activat tres palanques aquest estiu i posa rumb a disposar d'una quarta si **LaLiga** considera que encara no n'hi ha prou per inscriure els nous fitxatges. Fins ara, la venda del 25% dels drets televisius pels pròxims 25 anys i la venda del 25% de **Barça Studios**, encarregada del negoci digital, li han reportat un ingrés global de prop de 700 milions.

"**Joan Laporta vol repetir la jugada del 2003**", moment en què va arribar a la presidència del Barça per primera vegada, segons analitza **Marc Menchén**, periodista, fundador i director de 2Playbook.com. En aquella etapa, el club també es trobava en una situació esportiva i financera delicada, que la nova directiva va aconseguir revertir "**posant els diners al camp**", com diria **Johan Cruyff**. Es tracta del "**cercle virtuos**" del qual tant parla Laporta, que consisteix en una cadena d'esdeveniments que segueix aquest curs: impulsar una gran inversió per aconseguir bons resultats esportius, fer créixer la marca Barça, atreure inversions més quantioses i poder sanejar,

si es completa l'esquema, l'economia del club.

Marc Duch, president de Manifest Blaugrana, coincideix amb Menchén en què aquesta estratègia "**és un all-in**", una jugada molt arriscada amb moltes opcions de no sortir bé. "**Estan jugant a la ruleta russa**", tem. Els dos consideren que la directiva culer ha optat per l'opció "fàcil i coneguda", lluny de l'austeritat que podria semblar lògica. "**Laporta no vol donar males notícies** ni passar a la història com el president auster que va sanejar els comptes, però que no va guanyar títols importants", assenyala Menchén sobre la segona etapa en el càrrec del mandatari blaugrana.

Sigui com sigui, al Barça se li obre un horitzó incert que, més enllà dels resultats esportius, estarà determinat per la capacitat de l'equip directiu per "**sanejar el compte d'explotació i el balanç**", el qual només es pot aconseguir retallant les despeses "de manera urgent" i incrementant els **beneficis ordinaris**, sense palanques. La massa salarial del primer equip supera en més de 200 milions d'euros el que Laporta ha afirmat en diverses ocasions que considera raonable. Aquesta és la visió del periodista de la SER i coautor del llibre *De la glòria a l'infern*, **Adrià Soldevila**, que relativitza els diferents escenaris futurs al Camp Nou.

L'escenari somiat per Laporta

En el supòsit que el Barça obtingui un èxit esportiu rotund a molt curt termini -si no la temporada vinent, a tres anys vista-, el retorn econòmic encara tardaria a arribar. "S'estan invertint grans quantitats de diners a **curt termini** i s'estan fent sacrificis enormes per uns beneficis que, com a mínim, **es faran esperar** uns anys", explica Menchén. I, a banda, amb **pressupost "desequilibrat de per si"**, afegeix. De moment, ja s'han activat tres palanques només per poder fer el salt al mercat de fitxatges i inscriure'ls aquest mateix any.

Laporta coneix aquesta circumstància a la perfecció. Durant el seu primer mandat, va establir les bases d'un club guanyador i econòmicament rendible, tot i que va ser la junta que el va substituir, qui va poder explotar els beneficis de la seva gestió. **Neymar, Coutinho, Dembélé, Griezmann** i companyia són fruit de la potència que va adquirir el Barça amb les etapes de **Frank Rijkaard** i, sobretot, de **Pep Guardiola** a la banqueta. Això suposa, segons Menchén, que caldrà continuar venent futbolistes per quadrar comptes i que l'autosuficiència financera continuarà sent una quimera.

No obstant això, els títols farien retornar la il·lusió i portarien tranquil·litat al Camp Nou, el qual permetria guanyar temps a la Junta Directiva. "**Quan la pilota entra, les mirades no acostumen a anar cap a la llotja**", afirma Soldevila. En aquest sentit, però, Duch demana "no fer-se trampes" i considera que la lògica de "**com més despesa, més possibilitats de guanyar**" és arcaica i està antiquada.

Això sí: "**Guanyar la Champions permetria guanyar rellevància** i fer créixer la marca, tot i que caldria temps per monetitzar-ho", recorda Duch. El que segur que permetria és ingressar fins a **85,14 milions d'euros** en total per aixecar l'orelluda. Si bé, això sí, caldria pagar primes als jugadors. En aquest cas, de manera immediata. Cap club del món pot, però, elaborar les seves previsions comptant amb erigir-se en el millor equip d'Europa.

A més, **el cercle virtuós "toparia amb diverses traves"**, explica Menchén. Tot i poder incrementar el valor de la seva marca, el Barça ha hipotecat els seus ingressos per drets televisius, que LaLiga té assumit que han tocat sostre i que seran minsos de per si. El Barça ingressarà per televisions menys que l'**Atlètic de Madrid** la temporada 2023-2024. Tanmateix, la renovació del **Camp Nou** -i l'obligació de marxar a l'**Estadi Olímpic de Montjuïc**- deixarà tocada una de les principals fonts d'ingressos del club. Tampoc sembla probable que aparegui un anunciament que superi l'oferta de **Spotify**, ja que el mercat del patrocini té una clara tendència a la baixa.

El supòsit més catastrofista

En el pitjor dels casos, en què el nou projecte esportiu fos un fracàs, la situació del Barça seria "**dramàtica**", segons Soldevila. Tot i això, "no és factible" que pugui esdevenir una **societat**

anònima esportiva, matisa. Tampoc sembla una opció real que el club passi a ser de **propietat privada**, el qual suposaria "**perdre tota la seva singularitat**", pensa el periodista.

"**El Barça és una màquina de fer diners** i és molt difícil que torni a entrar en fallida", considera Duch. El que sí que pot arribar a passar és que acabi desmembrat en peces venudes a tercers. De fet, ja està passant quelcom similar. El Barça ha hagut de demanar permís a **Goldman Sachs** per activar les palanques. "**Està lligat de mans i peus**", sentència Soldevila.

En aquest supòsit, ja no es podria esquivar l'obligatorietat de reduir la dimensió del club. "El Barça hauria d'assumir que és un **club pobre** i que no pot tenir aspiracions de rics", considera Duch. La solució, aleshores, seria desprendre's dels jugadors més valuosos de la plantilla. "Si el Barça necessita 100 milions d'euros, **pot vendre un percentatge de Barça Studios, però també a Ansu Fati**", reflexiona Menchén. És el que vol evitar Laporta, que va criticar molt durament l'anterior directiva per aquesta raó.

Els experts consultats per **NacióDigital** coincideixen en l'anàlisi que l'austeritat hauria estat l'aposta més assenyada. Menchén afirma que Laporta ho tenia "**tot de cara**" per aconseguir el suport de la massa social en el cas de decidir que el club havia d'adoptar un perfil baix per poder sanejar els comptes. "L'adeu de **Ferran Reverter** -l'exdirector general del Barça- va escenificar la desestimació d'aquesta opció", interpreta. Caldrà asseure's a la taula de pòquer per veure on porta l'*all-in* de Laporta.